

**UCHWAŁA NR
Rady Miasta Szczecin
z dnia**

w sprawie skarg

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, zm. Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 130, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, Nr 153, poz. 1271; z 2005 r. Nr 78, poz. 682, Nr 181, poz. 1524, Nr 64, poz. 565, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539, z 2009 r. Nr 195, poz. 1501, Nr 216, poz. 1676); **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznaje za nieuzasadnione i bezprzedmiotowe skargi pana _____ z dnia 29.03.2010 r. i z dnia 20.01.2011 r. na Prezydenta Miasta dotyczące niezgodnego z prawem postępowania związanego z obciążeniem skarżącego opłatą za nieopłacony postój samochodu osobowego w Strefie Płatnego Parkowania w Szczecinie.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

W dniu 20 stycznia 2011 r. pan _____, na dyżurze Wiceprzewodniczącego Rady pana Henryka Jerzyka, złożył do protokołu skargę, w której prosi o wyjaśnienie upomnień: nr Up 100.189 z dnia 30 lipca 2008 r., nr Up 151.587 z dnia 15.03.2010 r.

Upomnienie nr Up 100.189 dotyczy opłat za nieopłacony postój w strefie płatnego parkowania w okresie od 8.03.2004 r. do 7.05.2008 r. na kwotę 1008,80 zł, natomiast upomnienie nr Up 151.587 dotyczy nieopłaconego postoju w dniu 4.08.2008 r. na kwotę 58,80 zł.

W skardze pan _____ kwestionuje zasadność wystawienia upomnień, bowiem zatrzymał pojazd wprawdzie na terenie strefy płatnego parkowania, ale przy znaku B-35 (zakaz postoju powyżej 1 min.), w związku z czym uważa, że nie ma obowiązku uiszczenia opłaty za nieopłacony postój w strefie płatnego parkowania, bowiem w tym miejscu nie można parkować, a zatem opłata nie powinna być pobierana.

W dniu 29 marca 2010 r. pan _____ zamieszkały w Szczecinie, skierował do Prezydenta Miasta skargę na niewłaściwe postępowanie pracowników Strefy Płatnego Parkowania podczas umieszczania za wycieraczką samochodu, stanowiącego własność skarżącego, zawiadomienia o parkowaniu w strefie bez uiszczenia stosownej opłaty. Skarga dotyczyła upomnienia nr Up 151.587 z dnia 15.03.2010 r. Skargę tę skarżący przekazał do wiadomości m.in. Przewodniczącego Rady Miasta i Przewodniczącego Komisji ds. Bezpieczeństwa Publicznego i Samorządności.

Z treści tej skargi wynika, że w dniu 4 sierpnia 2008 r. pod Przychodnią przy ul. Bolesława Śmiałego w Szczecinie pracownik Strefy Płatnego Parkowania umieścił zawiadomienie o nieopłaceniu postoju, podczas gdy w samochodzie był kierowca i jego

ojciec. Po otrzymaniu upomnienia, zawierającego wezwanie do dobrowolnej zapłaty należności za nieopłacony postój, pan _____ usiłował doprowadzić do anulowania tego upomnienia, jednak z uwagi na brak zgody na to upoważnionych przedstawicieli Miasta – należność w kwocie 58,80 zł zapłacił. Skarżący uważa, że opłatę tę uiszczył nienależnie i domaga się umorzenia tej należności i zwrotu uiszczonych opłat.

W ubiegłej kadencji Rady Miasta Komisja ds. Gospodarki Komunalnej, Ochrony Środowiska i Mienia przygotowała projekt uchwały uznający skargę pana _____ dotyczącą żądania umorzenia zapłaconej opłaty, wynikającej z upomnienia Nr Up 151.587, za nieuzasadnioną, projekt ten jednakże nie uzyskał wymaganej większości podczas głosowania na sesji Rady i uchwały tej nie podjęto.

W wyjaśnieniu z dnia 1 lutego 2011 r. podpisanym przez pana Michała Przepięrę, Dyrektora Wydziału Gospodarki Komunalnej i Ochrony Środowiska, a dotyczącym skargi z dnia 20.01.br., zawarte są następujące informacje:

1. Część należności wyszczególnionych w upomnieniu nr Up 100.189 uległa przedawnieniu.
2. Wbrew pogładowi wyrażonemu przez skarżącego, obowiązek uiszczenia opłaty za nieopłacony postój w strefie powstaje w każdym przypadku postoju na terenie oznaczonym znakami D - 44 (początek strefy płatnego parkowania) i D – 45 (koniec strefy płatnego parkowania). Bez znaczenia dla powstania tego obowiązku jest zatrzymanie pojazdu w strefie w miejscu zakazu postoju. Bez znaczenia dla obowiązku uiszczenia opłaty jest również kwestia, czy kierowca przebywa w samochodzie zaparkowanym na terenie strefy czy też pojazd opuścił.
3. Skarżący był wielokrotnie informowany przez pracowników Wydziału o zasadach naliczania opłat w strefie, w tym o stanowisku Wydziału w sprawie opłat za postój pojazdu w strefie w miejscu zakazu postoju oznaczonym znakiem B – 35.

Na posiedzeniu Komisji ds. Gospodarki Komunalnej, Ochrony Środowiska i Mienia Rady Miasta Szczecin w dniu 11 lutego 2011 r. pan _____ wyjaśnił, że skarga z dnia 20 stycznia 2011 r. jest skargą na Prezydenta Miasta i dotyczy błędnej interpretacji przepisów prawa przez pracowników obsługujących strefę płatnego parkowania w części dotyczącej żądania opłat za parkowanie w strefie w sytuacji, gdy do zatrzymania pojazdu dochodzi w miejscu oznaczonym znakiem B-35 (zakaz postoju), a nadto, gdy w zatrzymanym pojeździe znajduje się kierowca.

Odnosząc się do treści obu skarg pana _____ należy stwierdzić, że skargi te są bezpodstawne i nieuzasadnione z następujących powodów:

1. Rada Miasta nie jest organem uprawnionym do interpretacji przepisów prawa i oceny, czy właściwie obciążono skarżącego obowiązkiem uiszczenia opłaty za nieopłacony postój w strefie płatnego parkowania.
2. Procedura postępowania w sprawach opłat za nieopłacony postój w strefie płatnego parkowania przedstawia się następująco:
  - 1) Uprawniona osoba (inspektor SPP) ustalając, że pojazd parkuje w strefie bez uiszczenia wymaganej opłaty, zostawia za wycieraczką zawiadomienie, na którym zawarta jest informacja o stwierdzeniu parkowania w strefie bez uiszczenia opłaty, o wysokości należnej opłaty i terminie jej zapłaty.
  - 2) Jeżeli wyszczególniona w zawiadomieniu opłata nie zostanie uiszczona, uprawniony organ (Prezydent Miasta lub osoba przez niego upoważniona) wysyła upomnienie z wezwaniem do zapłaty, a w razie jego bezskuteczności wystawia tytuł wykonawczy i doręcza zobowiązanemu, który dopiero w tym momencie ma prawo

wnieść zarzuty do tego tytułu, a następnie skierować sprawę do Samorządowego Kolegium Odwoławczego jako organu wyższego stopnia w toku postępowania egzekucyjnego, a w razie niezadowolenia z orzeczenia SKO – wnieść skargę do sądu administracyjnego.

Wykazanie przez skarżącego bezzasadności wystawienia tytułu wykonawczego może się zatem odbyć w trybie zarzutów w postępowaniu przed uprawnionymi organami (SKO, sądy administracyjne). Skarżący, który opłatę uiszczył i nie skorzystał z tej możliwości, nie może skutecznie domagać się umorzenia wierzytelności i zwrotu uiszczonych opłat.

3. Brak podstaw do uznania przez Radę Miasta, że opłaty kwestionowane przez skarżącego były naliczone nieprawidłowo, bowiem Rada Miasta nie posiada takich kompetencji. Do oceny zgodności z prawem postępowania w tej sprawie właściwe są Samorządowe Kolegium Odwoławcze i sądy administracyjne.

Poza kwestionowaniem merytorycznej poprawności nałożenia na skarżącego obowiązku zapłaty za nieopłacony postój w strefie, skarżący nie wskazuje na inne uchybienia ze strony Prezydenta, które mogłyby być przedmiotem oceny w toku rozpatrywania skarg, wobec czego nie ma podstaw do uznania skarg pana [imię] na Prezydenta Miasta za uzasadnione.

Przewodniczący
Komisji ds. Gospodarki Komunalnej,
Ochrony Środowiska i Mienia
Leszek Duklanowski